

ΕΠΑΛ-ΕΠΑΣ

Σχολεία “πρώτης κατηγορίας” για την κερδοφορία του κεφαλαίου

Η μεγάλη πρεμούρα της κυβέρνησης το τελευταίο διάστημα να σπρώξει με όποιο τρόπο μπορεί το μαθητόκοσμο προς τα ΕΠΑΛ-ΕΠΑΣ, δε μπορεί παρά να προκαλεί ανησυχία για τη σκοπιμότητά της. Τι τους έπιασε άραγε και έκαναν ολόκληρη διαφημιστική καμπάνια για «τα σχολεία του μέλλοντος» όπως αποκαλούν τα σχολεία της «επαγγελματικής εκπαίδευσης»; Για να δούμε....

Για το “καλό” σου...

Από το Μάρτη του 2001 και το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο στη Στοκχόλμη, η Ευρωπαϊκή Ένωση ασχολήθηκε ακόμα πιο επιμελώς με το θέμα της κατάρτισης, ορίζοντας στόχους που να τη φέρνουν πιο κοντά στο διακηρυγμένο (από τη Διακήρυξη της Λισαβόνας) στόχο: «η ΕΕ να γίνει η ανταγωνιστικότερη και δυναμικότερη οικονομία της γνώσης ανά την υφήλιο...».

Στο πλαίσιο αυτής της στρατηγικής εντάσσονται και οι διαρκείς προσπάθειες των κυβερνήσεων της ΝΔ αλλά και του ΠΑΣΟΚ (το οποίο άλλωστε ίδρυσε τα Τεχνικά Επαγγελματικά Εκπαιδευτήρια-ΤΕΕ) να αυξήσουν το ρόλο

των ΕΠΑΛ και των ΕΠΑΣ, να σπρώξουν ακόμα περισσότερους μαθητές από όσους επιλέγουν το Ενιαίο Λύκειο. Μάλιστα, ο στόχος που έχουν θέσει σε επίπεδο Ευρωπαϊκής Ένωσης, είναι το 70% των μαθητών να πηγαίνουν στην τεχνική εκπαίδευση και μόλις το 30% στην γενική.

Το γιατί τους ενδιαφέρει οι μαθητές να στρέφονται στα ΕΠΑΛ-ΕΠΑΣ, το εξήγησε με απόλυτη ειλικρίνεια ο ίδιος Υπουργός Παιδείας **Ευριπίδης Στυλιανίδης** σε πρόσφατη ομιλία του στην ημερίδα “Ευαισθητοποίηση - ενημέρωση του κοινωνικού συνόλου για το ρόλο της ΤΕΕ”: «Υπάρχουν περιφερειακές βιομηχανικές ζώνες στις οποίες το κόστος παραγωγής αυξάνεται ραγδαία επειδή οι εργοδότες χρειάζεται να ακριβοληρώσουν μεταγραφόμενα στελέχη από τα μεγάλα αστικά κέντρα, κάτι το οποίο δεν τους επιτρέπει να είναι ανταγωνιστικοί με τις μεγάλες βιομηχανίες ή τις άλλες εταιρείες που λειτουργούν σ’ αυτά τα αστικά κέντρα. Ερχεται λοιπόν σε αυτήν την κατάσταση το επαγγελματικό σχολείο, η επαγγελματική σχολή, να καταρτίσει, να προετοιμάσει τα απαιτούμενα στελέχη, δείχνοντάς τους έναν άλλο δρόμο διαφορετικό από αυτόν της εισαγωγής και μόνο στα Πανεπιστήμια ή στα ΤΕΕ».

Επειδή λοιπόν οι εργοδότες, οι μεγαλοεπιχειρηματίες και οι βιομήχανοι, δεν μπορούν να πληρώνουν πολλά για εργατικό δυναμικό -“στελέχη” τα λέμε τώρα- **χρειάζονται τέτοιους εργάτες, που και να μπορούν να βγάλουν τη δουλιά αλλά και να μην κοστίζουν**

ακριβά! Με απλά λόγια: φθηνούς και ευέλικτους εργαζόμενους, αυτό βγάζουν τα ΕΠΑΛ και τα ΕΠΑΣ!

Πιστοποιητικά “καλού” εργάτη

Με άξονα αυτούς τους στόχους, η κυβέρνηση κοιτάζει να διορθώσει τις “στρεβλώσεις” της “μεταρρύθμισης” (έτσι το λέμε τώρα) που ξεκίνησε το ΠΑΣΟΚ στα ΤΕΕ και να φέρει “διορθωτικά” **νέες ρυθμίσεις που κινούνται βέβαια στην ίδια κατεύθυνση και έχουν στόχο να επιδεινώσουν την ήδη δεινή θέση των μαθητών και των οικογενειών τους.**

Ο υφυπουργός **Ανδρέας Λυκουρέτζος**, στην ίδια ημερίδα αποκάλυψε τους σχεδιασμούς της κυβέρνησης: «**Θεωρούμε ότι σύντομα οι απόφοιτοι των ΕΠΑΛ θα ακολουθούν πρόγραμμα πρακτικής εξάσκησης και βεβαίως θα εκπονούν πτυχιική εργασία, ώστε να πιστοποιούνται οι γνώσεις τους στο επαγγελματικό αντικείμενό τους, οι γνώσεις τους στην πληροφορική, οι γνώσεις τους στην επιχειρηματικότητα και σε μία ξένη γλώσσα**».

Δηλαδή τα βασικά για να βγαίνει η δουλιά: λίγο κομπιούτερ, λίγο Αγγλικά, λίγο να μάθεις να σκέφτεσαι σαν αφεντικό για να νιώθεις τον πόνο του όταν σου δίνει κάποια ψίχουλα από τον πλούτο που του παράγεις... και να ένας “καλός εργάτης” που θα συμβάλει στην ανταγωνιστικότητα της επιχείρησης και πάνω από όλα δε θα διεκδικεί όσα παράγει. Το μενού έχει και “πατεντάρισμα”: **πιστοποιητικό δε-**

ξιότητων και επιχειρηματικότητας λέγεται το χαρτί που θα πιστοποιεί πόσο καλά κατέχουν οι μαθητές αυτά τα “ταλέντα”!

Πρόβα στην εκμετάλλευση

«**Προκύπτει η μεγάλη ανάγκη διασύνδεσης των ειδικοτήτων στις οποίες εκπαιδεύονται οι μαθήτριες και οι μαθητές μας με την αγορά εργασίας (...)** Προκύπτει η **διαρκής συνεργασία με τις τοπικές αγορές με την κάθε περιοχή και την ενδεχόμενη νέα μεγάλη επένδυση στη συγκεκριμένη περιοχή**». Οπου ο υφυπουργός λέει για ανάγκη διασύνδεσης με τις επιχειρήσεις, εννοεί σχολεία κομμένα και ραμμένα στα μέτρα των εταιρειών. Οπου λένε “συνεργασία”, εννοούν, στο όνομα της πρακτικής που θα έπρεπε να είναι κατοχυρωμένη με πλήρη ασφαλιστικά και εργασιακά δικαιώματα, να προσφέρουν τσάμπα, φρέσκο εργατικό δυναμικό στις επιχειρήσεις. Και σα να μη φτάνει αυτό το **“πρώτης” τάξεως δώρο για το κεφάλαιο** επιπλέον “καλούν” μέσω της υποχρηματοδότησης και των τεράστιων ελλείψεων υποδομών τις επιχειρήσεις να κάνουν και μέσα στα σχολεία κερδοφόρες “μπίζνες”.

Να δεις τι σου ‘χω για μετά

Από το Μάη ήδη η κυβέρνηση ψήφισε δέσμη μέτρων που αποτελούσαν όπως φαίνεται την πρώτη φάση της επίθεσης στα δικαιώματα των μαθητών:

► Με νομοθετική ρύθμιση για την εισαγωγή των υποψηφίων από τα ΕΠΑΛ-ΕΠΑΣ στην τριτοβάθμια εκπαίδευση, το υπουργείο βάζει τους μαθητές να επιλέξουν ανάμεσα στο αν θέλουν να πάρουν μόνο το χαρτί της ειδικότητας, αν θέλουν να μπουν στα ΤΕΙ με την ποσόστωση ή θα παλέψουν για μια θέση στα ΑΕΙ και θα κάνουν τις κατευθύνσεις του Γενικού Λυκείου. Σε οποιαδήποτε περίπτωση, **καθιερώνεται η κατηγοριοποίηση των μαθητών και η καταδίκη τους στις εξετάσεις αφού θα εξετάζονται σε πράγματα που δεν διδάσκονται!** Ακόμα και αυτούς τους μαθητές που θέλουν να πάρουν πτυχίο επιπέδου 3 τους υποχρεώνουν να ξεπαραδιαστούν σε κάποιο ΙΕΚ, βάση της ευρωπαϊκής οδηγίας 36/05, για να μπορούν να πάρουν άδεια ασκήσεως επαγγέλματος.

► Για να κατοχυρωθεί στη συνείδηση του μαθητή η αντίληψη ότι "δε παίρνει τα γράμματα" **ώστε μόνος του να καταδικάζει τον εαυτό του στο μέλλον που η πολιτική τους θέλει να του επιβάλλει** η κυβέρνηση ψήφισε και εφαρμόζει από το Μάη το Προεδρικό Διάταγμα για την "αξιολόγηση του μαθητή

Από το Μάη ήδη η κυβέρνηση ψήφισε δέσμη μέτρων που αποτελούσαν όπως φαίνεται την πρώτη φάση της επίθεσης στα δικαιώματα των μαθητών

των ΕΠΑΛ". Το τεστ αυτό της "διαγνωστικής αξιολόγησης" που πραγματοποιείται πιλοτικά στην πρώτη τάξη του ΕΠΑΛ έχει ως μόνο στόχο να αποδείξει στους μαθητές ότι "δεν αξίζουν" ούτε για το ΕΠΑΛ σπρώχνοντάς τους "εθελοντικά" στα ΕΠΑΣ και στις σχολές μαθητείας του ΟΑΕΔ.

► Ταυτόχρονα με αυτό το μέτρο, ψηφίστηκε και ο **"φάκελος του μαθητή"**. Εκεί χωράνε όλα. Από τις επιδόσεις μέχρι τη διαγωγή του μαθητή που θα τον συνοδεύουν από το στρατό μέχρι τον εργοδότη. Βέβαια, υπάρχει και το "τυρί στη φάκα" της συγκεκριμένης ρύθμισης αφού η κυβέρνηση προβάλλει πως αυτός ο φάκελος θα λειτουργεί ως "κουτί παραπόνων" όπου ο μαθητής θα μπορεί "να λείπει τον πόνο του" για τα προβλήματά του στο σχολείο. Ο φάκελος δεν έχει άλλο στόχο παρά να ενσωματώσει μέσω του "διαλόγου" κάθε φωνή που εναντιώνεται, να αποδυναμώσει το ρόλο των μαθητικών συμβουλίων αποτρέποντας τους μαθητές από το να ακολουθήσουν τη "λύση" που τρέμουν η κυβέρνηση και οι συνοδοιπόροι της: αυτή της **αγωνιστικής διεκδίκησης** για ένα σχολείο στο οποίο δε θα χωρούν επιχειρηματίες και ιδιωτικοοικονομική δραστηριότητα, για ένα σχολείο όπου δε πληρώνουν οι μαθητές για τα εργαλεία, τα βιβλία τους, όπου θα κατοχυρώνονται τα δικαιώματά τους στη μόρφωση.

Πέραν στην αντεπίθεση!

Ο αγώνας σήμερα των μαθητών για πλήρη κάλυψη των αναγκών από τον κρατικό προϋπολογισμό, κατοχυρωμένη πρακτική άσκηση στα εργαστήρια του σχολείου ή σε δημόσιους φορείς με αμοιβή ανειδίκευτου εργάτη και ασφάλιση, σταθερή δουλιά με πλήρη εργασιακά δικαιώματα για όλους πρέπει να φέρνει

πιο κοντά στη **συνολική λύση** του προβλήματος.

Η πρόταση που προβάλλουν το ΚΚΕ και η ΚΝΕ είναι κρυστάλλινη στο θέμα των ΕΠΑΛ-ΕΠΑΣ, διαφέρει πλήρως από τις άλλες πολιτικές δυνάμεις που στηρίζουν το διαχωρισμό των σχολείων, στοχεύει στην αιτία του προβλήματος.

Είναι δικαίωμα όλων να πηγαίνουν σε ένα ενιαίο σχολείο, 12χρονο, υποχρεωτικό για όλους μέχρι τα 18 χρόνια, δημόσιο και δωρεάν. Γι' αυτό το ΚΚΕ και η ΚΝΕ προβάλλουν την κατάργηση του αναχρονιστικού και αντεπιστημονικού διαχωρισμού τεχνικού και γενικού σχολείου. Όλοι οι μαθητές ανεξάρτητα από την ταξική τους καταγωγή και την τσέπη των γονιών τους έχουν δικαίωμα και πρέπει να αποκτούν τις ίδιες γνώσεις ως τα 18. Κανένας δεν πρέπει να αναγκάζεται να δουλέψει πριν από αυτήν την ηλικία.

Η επιλογή για επαγγελματική εκπαίδευση πρέπει να γίνεται μετά την ολοκλήρωση της βασικής εκπαίδευσης στο ενιαίο σχολείο, στα πλαίσια ενός **δικτύου δημόσιων και δωρεάν**

επαγγελματικών σχολών που θα παρέχουν επαγγελματική ειδίκευση για τα επαγγέλματα που δε χρειάζονται πανεπιστημιακή εκπαίδευση, κάτι που προϋποθέτει την κατάργηση των διαφόρων ΙΕΚ, ΚΕΣ, ΚΕΚ κτλ.

Η πρόταση αυτή του Κομμουνιστικού Κόμματος απαιτεί ανειρήνευτη πάλη με τα συμφέροντα των μονοπωλίων και της Ευρωπαϊκής Ένωσης που επιβάλλουν την ύπαρξη των ΕΠΑΛ-ΕΠΑΣ, τους ταξικούς φραγμούς στην Παιδεία, τη δουλιά χωρίς δικαιώματα, τους φθηνούς, ευέλικτους και συνεχώς επανακαταρτίσιμους εργαζομένους, ήδη από τα 15 τους χρόνια. **Απαιτεί τη συστράτευση για μια λαϊκή Παιδεία στο πλαίσιο της Λαϊκής Εξουσίας και Οικονομίας.**

Αλεξάνδρα Λυμπερή

Είναι δικαίωμα όλων να πηγαίνουν σε ένα ενιαίο σχολείο, 12χρονο, υποχρεωτικό για όλους μέχρι τα 18 χρόνια, δημόσιο και δωρεάν.

Όλοι μαζί! (εναντίον σου...)

Για όλες αυτές τις εξελίξεις στην ήδη επιβαρυνόμενη κατάσταση που βιώνουν οι μαθητές των ΕΠΑΛ-ΕΠΑΣ, η "κριτική" που κάνει το ΠΑΣΟΚ στην κυβέρνηση μέσω της βουλευτή του Χρύσας Αράπογλου είναι πως «**δεν έγινε καθόλου διαφήμιση-γνωστοποίηση των ΕΠΑΛ και ΕΠΑΣ στην κοινή γνώμη και κυρίως σε γονείς και μαθητές με αποτέλεσμα κατά την περσινή χρονιά να υπάρχει αισθητή μείωση του μαθητικού δυναμικού που προτίμησε την τεχνική εκπαίδευση!**» Από κοντά και οι ομοιοπαθιστές του ΣΥΡΙΖΑ που κόπτονται επίσης για τη διατήρηση και ενδυνάμωση του θεσμού των ΕΠΑΛ-ΕΠΑΣ και άρα του αναχρονιστικού διαχωρισμού τεχνικής και γενικής εκπαίδευσης. Μάλιστα, σε άρθρο που δημοσιεύθηκε στην "Αυγή" ο **Θέμης Κοτσιφάκης**, ΓΓ του ΔΣ της ΟΛΜΕ, εκπρόσωπος της παράταξης τους ΣΥΡΙΖΑ, εκφράζει τη βαθιά στεναχώρια του γιατί περισσότεροι μαθητές δεν ακολουθούν αυτό το δρόμο: **«αναπόφευκτη συνέπεια αυτής της πολιτικής συνεχούς απαξίωσης της ΤΕΕ είναι και η**

συνεχής μείωση του μαθητικού πληθυσμού τα τελευταία χρόνια, με αποτέλεσμα το ποσοστό των μαθητών που επιλέγουν την ΤΕΕ να εμφανίζεται ιστορικά το μικρότερο κατά την τελευταία 20ετία σε σχέση με το αντίστοιχο όσων ακολουθούν το δρόμο του Γενικού Λυκείου! Μάλιστα ο ΣΥΡΙΖΑ προβάλλει και το "ριζοσπαστικό" αίτημα της **«αναβάθμισης των ΕΠΑΛ-ΕΠΑΣ»!** Δεν είναι, δηλαδή, μόνο υπέρμαχοι του διαχωρισμού της βασικής εκπαίδευσης αλλά θέλουν και να αυξήσουν τα ΕΠΑΛ-ΕΠΑΣ το "κύρος" τους ανάμεσα στη λαϊκή οικογένεια. Να μπορούν, εν ολίγοις, να "ψαρεύουν" περισσότερους μαθητές...

Από την άλλη ο ΣΥΡΙΖΑ πλάσσει το ψευδο-αίτημα της **«ελεύθερης πρόσβασης των αποφοίτων όλων των τύπων λυκείων σε ΑΕΙ/ΤΕΙ»** ή όπως το λέει η συμβιβασμένη ηγεσία της ΟΛΜΕ **«Βελτίωση της δυνατότητας πρόσβασης των αποφοίτων ΕΠΑΛ στην ανώτατη εκπαίδευση»** ενώ ξέρουν πως τα ΕΠΑΛ και τα ΕΠΑΣ έχουν φτιαχτεί ακριβώς για να βγάζουν μια ώρα αρχύτερα εργαζόμενους από τα σχολεία.

Η Αλέκα Παπαρήγα, ΓΓ της ΚΕ του ΚΚΕ, μιλώντας πρόσφατα σε εκπαιδευτικούς και γονείς του ΕΠΑΛ και του ΓΕΛ Ευδήλου στην Ικαρία τόνισε πως το πρόβλημα της Παιδείας είναι παλλαϊκό και πρέπει να υπάρξει ενημέρωση και δράση σε όλη την κοινωνία.

Ο Γιάννης Πρωτούλης, Γραμματέας του ΚΣ της ΚΝΕ σε μια από τις δεκάδες περιόδους της Οργάνωσης σε χώρους κατάρτισης.

